

но. А пакъ за васъ, мили дѣчица, азъ щж мољж все-
вышній-тъ Богъ да вж не забрави,—ако не за друго,
а то поне за наградж на милж-тж ви майчицж, коя-
то и въ най-голѣмж-тж си бѣдность е хранила най-
благороденъ характеръ като жена и майкж.—[отива си
на мѣсто-то].

Юрдана.—[пипа ся по чело-то ѿ показва душевно задоволствіе]
Сестрице, Сестрице! Ты усѣщаеш ли че Богъ е услы-
шалъ наши-тѣ молитвы.

Слава.—[сжщо тжй] Да, тятко!—Душы-та ми усѣща особен-
но задоволствіе и мыслжж, че майка ни е молила Бога за
да ни бжде на помощь!—

[Юрдана и Слава ставать]

Юрдана.—Хайде, хайде сестрице, хайде да вжрвимъ!

Слава.—Чюдна си тятко!—Кждѣ да вжрвимъ!?

Юрдана.—[съ убѣжденіе] И азъ не знажж кждѣ ще идемъ, нѣ
нѣщо ми казва че ще вжрвимъ по пжтя на добро-то,
усѣщамъ като че нѣкой ангелъ всесиленъ ще нж води
за ржжж.—

Позорище 4-то.

Кокона Смаранда и прѣдишни-тѣ

[Кокона Смаранда, облѣчена съ сичжж фантазіяж на мо-
дж-тж, има камчикъ въ ржцѣ-тѣ си и океларъ на гжрды-тѣ си].

(Юрдана и Слава, като виждать коконж-тж,
држпвать ся на странж).

Смаранда.— Уфъ! аманъ отъ тѣзи проклѣты мжже!—Наистина,
че ный жены-тѣ не сме твърдѣ за похвалж; нѣ колко-
то сме ный дяволскы, толкози сж и тѣ проклѣты.—
Иллемъ па отъ кога-то излѣзи тази проклѣта мода на
Читалища и женскы Дружества, отъ тогази нито една
кокона като мене не можи да види рахатъ.—Едно
време, мжжж-тѣ, като си дояше въ кжщи, па намѣря-
ше малко хлѣбецъ и армеянж чорбж, бѣше задоволенъ
и не мареше за нищо друго; а пакъ сега, щомъ си до-